

Jeg har ogsaa et specielt Spørgsmaal vedrørende Justerkammeret; det er saa forfærdelig lille et Spørgsmaal, men det vidner om en Forretningsgang i Handelsministeriet, som jeg for Resten ikke havde tiltroet Ministeriet. Det drejer sig om Rejsepenge til de Funktionærer og Arbejdere, der paa Justervæsenets Vegne rejser rundt i Landet for at foretage Justeringer de forskellige Steder, i Ølbryggerier og Brændevinsbrænderier, som deres Arbejde er. Naar man kommer som fremmed til en By, er man jo tvunget til at tage ind det første det bedste Sted, og i hvert Fald er man udsat for at komme til at betale mere, end man ellers betaler for det daglige Ophold; det ligger i Sagens Natur. Nu har man, uvist paa hvilket Grundlag, i 1910 fastsat Dagpengene for de Folk, der rejser for Justervæsenet, til 5 Kr. I tidligere Tid fik de kun 2 Kr., men saa fik Arbejderne rigtignok fri Station, altsaa frit Ophold og fri Rejse, idet jeg naturligvis gaar ud fra, at de paagældende Brænderier eller Ølbryggerier, eller hvad det nu er, den Gang saavel som nu maatte betale de Udgifter, som Justervæsenet har med denne specielle Justering. De paagældende Arbejdere har ikke saa lidt flere Udgifter end de stakkels 5 Kr., de faar, og der blev derfor sendt et Andragende til Handelsministeriet. Justerdirektøren anbefalede det og foreslog samtidig, at man fremtidig skulde sætte Dagpengene op til 8 Kr. Men Handelsministeriet svarede: Det kan der ikke være Tale om, det maa blive ved de 5 Kr.; for en Gangs Skyld skal I faa, hvad I har lagt ud, men det sker ikke oftere. Det førte ganske vist til, at en Mand, der ikke havde ført Regning over alle sine Smaaudgifter, maatte betale 8 Kr. af, hvad han saaledes havde udlagt. Men det er ikke Størrelsen af Beløbet, der for mig her spiller nogen Rolle, det er Façon. Jeg vil henstille, om man ikke kunde bekvemme sig til ikke alene under Hensyn til de dyre Tider, men i al Almindelighed, at forhøje disse stakkels elendige Dagpenge for Justervæsenets Arbejdere, naar de er paa Rejse, til 10 Kr. Det er, hvad der er almindeligt for andre Mennesker, naar de rejser og skal bo forskellige Steder hver Dag. Man kan ikke kræve, synes jeg, at Folk, der i Forvejen ikke har nogen overdreven stor Fortjeneste, af deres almindelige Dagløn skal lægge Penge til, fordi de har den Glæde at rejse for Justervæsenet. — Justervæsenet giver et lille Overskud, men det er ikke det, jeg tænker paa. Jeg synes som sagt, at man

bør forhøje Rejsedagpengene til det dobbelte; 5 Kr. er ganske uanstændigt.

Jeg kommer saa til et andet Spørgsmaal, som jeg for Resten ved tidligere Lejligheder har omtalt, det er den saakaldte Centralundervisningsanstalt i Radiotelegrafi i Svendborg. Ved tredje Behandling af indeværende Aars Finanslov blev der til § 15 vedtaget et Ændringsforslag gaaende ud paa, at der som Driftstilskud til Centralundervisningsanstalten i Radiotelegrafi i Svendborg skulde ydes et Bidrag paa 4,000 Kr. Denne Skole fik straks ved sin Oprettelse — det er mærkværdigt, hvor nogle har Held med sig — et treaarigt Statstilskud paa 12,000 Kr. Den daværende Handelsminister udtalte, at det var forsøgsvis. Som jeg paa pegede i Fjor, kan man ikke sige, at Forsøget er faldet særlig tiltalende ud. Jeg stemte ikke for dette Tilskud ved tredje Behandling, der var ikke Anledning eller Tid til at beskæftige sig videre med Sagen. Dels for at faa belyst, hvad disse Penge er blevet brugt til, dels for muligvis at forhindre, at der bliver øst flere Gange 4,000 Kr. i det efter min Mening ganske bundløse Svælg, er det, jeg gerne vil gøre nogle Bemærkninger om denne Sag.

Under den Diskussion, som førtes med den højtærede Minister for offentlige Arbejder, udtalte han, at Anstalten intet Telefunkenapparat havde, og Ministeren erklærede: Hvad Anstalten mangler, nemlig et Telefunkenapparat, er den i Færd med at anskaffe, og det var blandt andet Grundelsen for den foreslaaede Bevilling. Ministerens Udtalelse maatte vel grunde sig paa en Erfaring om, hvad der foregik, og jeg vil derfor gerne tillade mig at spørge, hvorfor dette Telefunkeapparat, hvortil Bidraget paa 4,000 Kr. blandt andet skulde anvendes, ikke er blevet anskaffet. Det kan ikke være, fordi man ikke har kunnet faa det, andre kan godt faa dette Apparat, saa der maa være andre Aarsager. Med det samme vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at Anstalten jo baade her og der har skiltet med, at der foruden en Marconistation ogsaa er en amerikansk Station derovre, men det er ganske mærkværdigt, at de, som er paa Skolen, ikke kan se denne amerikanske Station; det hænger muligvis sammen med, at der er overmaade meget gaadefuldt ved denne Anstalt og de Forhold, som omgiver den. Det er højst mærkeligt, naar man her giver Penge til et bestemt Formaal, at Formaalet saa ikke opfyldes, navnlig naar den Forudsætning, man